रामोयमितिविज्ञाय रामवचसेतिशेषः ॥ ४५ ॥४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ विकर्णनासइत्येतावन्मात्रेण मामवज्ञातुं दुर्बलइत्यवगंतुंनार्हसि ॥ नहिविराधादिवदहंलीलयात्वया सुयोधः अतोमयियत्नवान्भवेत्यर्थः ॥ ननु कथंनदुर्बलस्तत्राह ॥ स्वल्पापीति ॥४९॥५०॥ नव्यथते नविव्यथे ॥५१॥ व्यथयांप्रचक्रुरित्यार्षआमंतव्यवहितप्रयोगः ॥५२॥

रामोयमितिविज्ञायजहासविकृतस्वनं ॥ अभ्यधावतसंक्रुद्धोहरीन्विद्रावयन्रणे ॥ ४५ ॥ दारयन्निवसर्वेषांहृदयानिवनौकसां ॥ प्रहस्यविकृतंभीमंसमेघस्तनितोपमं ॥ ४६ ॥ कुंभकर्णोमहातेजाराघवंवाक्यमब्रवीत् ॥ नाहंविराधोविज्ञेयोनकबंधःखरोनच ॥ नवालीनचमारीचःकुंभकर्णःसमागतः ॥ ४७ ॥ पश्यमेमुद्गरंभीमंसर्वकालायसंमहत् ॥ अनेननिर्जितादेवादानवाश्चपुरामया ॥ ४८ ॥ विकर्णनासइतिमांनावज्ञातुंत्वमर्हसि ॥ स्वल्पापिहिनमेपीडाकर्णनासाविनाशनात् ॥ ४९ ॥ दर्शयेक्ष्वाकुशार्दूलवीर्यंगात्रेषुमेनघ ॥ ततस्त्वांभक्षयिष्यामिदृष्टपौरुषविक्रमं ॥ ५० ॥ सकुंभकर्णस्यवचोनिशम्यरामःसुपुंखान्विससर्जबाणान् ॥ तैराहतोवज्रसमप्रवेगैर्नचुक्षुभेनव्यथतेसुरारिः ॥ ५१ ॥ यैःसायकैःसालवरानिकृत्तावालीहतोवानरपुंगवश्च ॥ तेकुंभकर्णस्यतदाशरीरंवज्रोपमानव्यथयांप्रचक्रुः ॥ ५२ ॥ सवारिधाराइवसायकांस्तान्पिबन्शरीरेणमहेंद्रशत्रुः ॥ जघानरामस्यशरप्रवेगंव्याविध्यतंमुद्गरमुग्रवेगं ॥ ५३ ॥ ततस्तुरक्षःक्षतजावलिप्तंवित्रासनंदेवमहाचमूनां ॥ व्याविध्यतंमुद्गरमुग्रवेगंविद्रावयामासचमूंहरीणां ॥ ५४ ॥ वायव्यमादायततोपरास्त्रंरामःप्रचिक्षेपनिशाचराय ॥ समुद्गरंतेनजहारबाहुंसकृत्तबाहुस्तुमुलंननाद ॥ १५५ ॥

वारिधाराः पर्वतइव सायकान् शरीरेण पिबन्नितियोजना ॥ एतेनसर्वेसायकाः शरीरेमग्नाअपि नव्यथयंतीतिदर्शितं ॥ उग्रवेगं तंमुद्गरं व्याविध्य भ्रामयित्वा रामस्यशरप्रवेगंजघान ॥ ५३ ॥ ततोरामंमुक्त्वा हरीणांचमूं विद्रावयामास ॥ ५४ ॥ समुद्गरं मुद्गरसहितं तेन वायव्यास्त्रेण ॥ १५५ ॥